

Dijaki športnega oddelka soboške gimnazije so se ovekovečili pred odhodom domov.

Vse se spreminja, Noriaki Kasai pa še leti. Začel je že, ko še niso izumili svetovnega spleta.

Walter Hofer – nepopustljivi (mrki) mož za zmanjšanje zaletnega mesta

Letalni spektakel pod Poncami

»Tega filma ni, da ne bi šli!«

Za Prevca in moštvo so pesti stiskali in trpežnost glasilk spravili na mejo (ne)mogočega številni Pomurci

Bilo bi zares že preveč kičasto, če bi še v soboto slišali Zdravljico. Lepo je bilo že, da smo sklatili Nemce z drugega mesta v pokalu narodov – nekoč je bilo Ne joči, Peter, danes je Ne joči, Freund –, in še lepše je, da smo severne sosesde za desetinko ugnali v kozji rog. Četrtek, petek in nedelja? »Kdor ne skače, ni Slovenec!« Si je sploh mogoče predstavljati, kako nezanimivo je bilo nekomu, ki prihaja iz germansko-skandinavskega prostora, spremljati tekme v Planici? Razen tega, da je svetovni rekord v poletih ostal v rokah Vikersunda, je slovenska zračna eskadrilja, ki ji poveljuje Peter Prevc (P. P.), pobrala vse druge rekorde. P. P. je osvojil velik kristalni globus, mali kristalni globus v razvrstitvi poletov, novoletno turnejo in postal svetovni prvak v poletih. Vsi dosežki so rekordni. Junak(i) zimske bele simfonije so pokorili konkurenco v sodobnem smučarskem središču, vrednem 45 milijonov evrov. Popolno! Ali kot so evforično in navijaško pisali kolegi Jutarnjega lista iz južne sosesde – P. P. je nadzvočni concordie med airbusi in boeingi...

Tako kot leta 1994

Za P. P. in ekipo so pesti stiskali in trpežnost glasilk spravili na mejo (ne)mogočega številni iz pokrajine ob Muri. Marsikdo je v dolino pod Poncami krenil že ob enih zjutraj. Pod vnožje planiške lepote so tako nekateri »doskočili« že ob pol šestih. Scenarij je znan – poln avtobus, pečena rebra ali odojek in še nekaj sladkega za pod zob, žlahna kapljica in zaradi nje prvi postanek že kmalu za mostom čez Muro. Potem postanek v Tepanjah. Moštvo iz Gančan in Suhlega Vrha je bilo tudi tam. Boštjan Tivadar: »Tega filma ni, da ne bi šli!« Miloš Čiček je poskrbel kar za prekmurski čili, da želodčki ne bi krulili, ko bi P. P. rezal termiko nad skakalnico, ki je kot lepota z dolgimi nogami. »Oster mora biti za naše ostre fante!«

Luka Perš je na pot pospremil skoraj sto mladih in malo starejših iz Čerčelavec in okolice: »Tak športni odklop v tem vsakdanjiku je več kot nujen.« Andrej Gorjak iz Stanovnega pri Ivanjčevih ima na telefonu posnete skoraj vse polete P. P., Kranjca in drugih letelcev Slovencev in si jih tako občasno (za dušo) predvaja. »Za užitek. Včasih tudi večkrat.« Popoln športni fanatik. Nič

Peter Prevc sem. Ne jamram. Zmagujem!

Sonce je bilo dodana vrednost planiškega praznika v novem nordijskem središču. FOTOGRAFIJE JURE ZAUNEKER

manj ni v teh vodah Roman Činč, ravnatelj soboške gimnazije, ki je bil kolidodja avtobusa dijakov športnih oddelkov. V petek so okoli enajstih zvečer (končno) pripravili domov – Činč se je le preoblekel, je dejal, in se skupaj z ženo ob enih zjutraj v soboto na drugem avtobusu odpravil nazaj v Planico. Z daljnogledom. Samo spotoma: glasbeni izbor na avtobusu dijakov je bil enak glasbenemu izboru na srednješolskem izletu leta 1994, ko je P. P. upihnil šele drugo svečko na torti. Balkan. »Kdo je pijan, naj dvigne roko,« je dijake spraševal Činč. Ni bilo pogumneža. Ob tem še ponudba Planice 2016: pol litra hmeljevega zvarka 3,5, tisti z rdečo zvezdo štiri, kranjska klobasa sedem in (seveda) čevapčiči osem evrov. Na poti domov pa med dremezem v avtobusu iskanje rezultatov ob pomoči pametnega mobilnega telefona, nekoč pa šele doma na teletekstu... Kako je že rekel legenda Nykänen: »Biti na pol pijan je vstran vržen denar!« Žal so tudi letos mnogi šli – do dna.

Šef je lovec na krape

Še to. Goran Janus – pod Poncami je kot prvi Slovenec preletel 200 metrov (205,5), to je pravzaprav popolnoma presenetilo skakalno javnost, skakalno žirijo in organizatorje poletov v Planici leta 1997, saj je skočil kot predskakalec – je za svojo življenjsko sopotnico izbral Veroniko, Madžarko iz obmejnih krajev blizu naše pokrajine. Ta teden je zanj še nekaj obveznosti, april in julij sta na koledarju meseca za dopust, preostali čas je seveda čas za smučarske skoke. Prvi mož slovenskih orlov in lovcev na daljave pa svoj prosti čas rad izkoristi za – ribarjenje. »Najraje lovim krape, zato se večkrat odpravim na Madžarsko, saj so tam zelo lepo urejena jezera,« pove. »Vedno moraš biti korak pred krapom. To je enako šahu. Ribo dobiš šele, ko odigraš več dobrih zaporednih potez,« pravi Mišel Zdravček, eden od najbolj prepoznavnih evropskih ribičev v lovu na krapa. Ujemi – spusti.

Naj bo naša naslednja naloga, da gremo po ribolovnih sledih skakalnega trenerja, ki je s svojim moštvom narodu vrnil nasmeh na lica. Mojster je pač mojster.

Tudi na Pomurje.si.
Andrej Bedek